

Landskap: Skåne, Småland
Upptecknat av: Edit Wiktorsson
Blekinge.
Härad: Raus, Sk
Adress: Hälsoingborg.
Socken: Diverse Torpa, Lm
Jämshög, se
Berättat av:
Uppteckningsår: 1934 Född år i

- Uppteckningen rör Klippa maglanna en fredag. 1.
Bröllops skalle stå. " 1.
Se sin tillkommande midsommarnatten. 1-2.
Lägga gräbön under handkuddan, - god insvärkt. 2.
Njärsmycket. 2.
Förebyggas missfall, - bärta på sig oblat. 2-3.
Dopsvattenet slögs i barnets första bad. 3.
Förlossning. 3-4.
Lyfta den dödas ande mot ljuset. 4.

Öppna fönstren, så att den dödes själ
kunde flyga ut. 4.

Medel mot lyte, - föra med den dödes
hand över det sjukska stället. 4.

Pengar i lindan vid barns död, - skydda
barnet mot fattigdom. 5.

Ej släp ut hitt vatten, - skällade rättarna. 5.

Barnets kläder fick ej trängas ute som
sol gällt mer. 5.

Läggar pengar i brudsängen, - skydda
brudtron mot fattigdom. 5.

Julpygdmarden. 6.

Julfirandet. 6.

Julmaten fick lämna plats på bordet för
rättarnas räkning. 6.

Den, som satt kundlös vid julkärrdet
kom att dö u. året. 7.

Gå ut julafton tigande i sn vad som

kom att ske u. näckommende är.

7.

Få veta sin tillkommandes namn.

8.

Fått att fai pojke häv i soig

8.

Julbrak åt de fattiga.

9-10.

Julmed, - prisonna skulle frätta
drängarna i humdet.

10.

Den av drängarna, som bäst kunde
blanka järnugnen skulle ha de
flestas prysanna.

11.

Halmkrövor.

11.

Julhögar

11-12.

Recept på "bondkringlor."

12-13.

Kaksorlor, som bakades till jid.

14

Maträttorna v. jidam

14-15.

Gritum.

15.

Extra foder åt djuren vid julen.

16.

- Ondstår. 16.
- Borttegnat. 16.
- Jultekan. 16.
- Julgramm i dess klädsel. 17.
- Jultvassar lades i form av en ståpel. 18.
- Ligga i halva på golvet u. jultavetten. 19.
- Kappskräning från julottan. 19.
- Gick man bort juldagen flängde
du hett vatten på en. 19.
- Mataordningen juldagen. 20.
- Innandagen mokade man ren i
varandras hundgårdar. 20.
- Tröri. 21-23.
- Fästgåvor. 23.
- Bundsmycket. 24.
- Lysning. 24-25
- Bundens klädsel. 25.

Pengar i brudens skor - blir ej fattig. 25.

Brugn på bröllopsdagen trådu gott
att betyda. 25.

Bryndpanet brukade visa sig för folket. 25.

Bröllopet räckte i flera dagar. 25.

Förning. 27.

Gift par benämndes "tv fölk". 27.

Kataträten vid bröllop. 27.

Om en pojke, som ej för sin fader fick
läm sig lämna, undanvisades sedan av en
gjönde flicka, med vilken han gifte sig. 28-31.

Väkt pojke. 32.

Kamm på hår. 32-33.

Bengt Kardenberg valde fås som liten-
-målare ^{sedan} en tavla m. motiv fr. dennes
tid. 33-34.

Vinterarbeten inomhus. 35.

På värmen lades vävarna ut till

Blekmäring

35.

Golv skurades med hant vidra halm-
el. grannishår o. fin sjösand.

36.

Belysning.

36.

Frättslikor.

36.

De fattigas maträdder.

36-37.

Orkungsredel åt dräng.

38.

"Pitter Katt" (d. 22 febr.)

39.

"Kadidadagarna", - svenska dagar

39.

3:e torsdagen i Febr. - lägga sig i dagsglymma.

39.

Föll el. svarade hävande kvinna
blev barnet dödfödd.

40-41.

Förhindra lyften o upphörta av lyften.

41, 43.

Föring till barnsängshinnan.

41.

Barnets namngivning.

41.

Bäva barnet till dopet.

41.

Skick barnet u. döpsalen fick det bra	
Bångrösl	41-42.
Född med sugerhura.	42.
Dopklämmingen	42.
Dopvattnet.	42.
Gudmärgåra i faddergåra.	42.
"Båsöle."	42.
Likhändsel.	44-45
Begravningsmaj	44.
Dödsvarsel.	45.
Likhummets klädsel.	45, 47.
För dött barn ringdes endast med den lilla klockan.	46.
Förning vid begravning.	47-48.
Den, som gjort kistan bjöds med på begravningen.	48.
Hems gravanna värdades.	48.

sid.

Ide stjäla blommor fr. hyrkhagårdens

ansägs som synd & farligt.

48.

Marknadsistorier m. fl.

49-51.

1
Vintra uppdriften av min fru Daus m.fl.
efter Fru G. S. Wälsimberg. Frälsar

Fr. L. pris i Daus boken 1877, berättar
att han har hittat en med Fredmans där han
har författat en del av den svenska
med Nils Klims magiske pris en
dag, sällan pris translatum eller förordnat.
Litterata Skäfte-Gnällbyne här prisade
quenam. Om nördens under härlig härlig
kunskap pris frälsar.

Här sätter jag ut min härlig härlig pris till
Daus unde, han bröt flickvrum pris vid
flickvrummen att vila på vissa f. Här
bröt han i tingsrätten under huvudhörseln.
Här sätter jag här sätter min pris frälsar
en spigel vila här i tingsrätten och min pris
fl. Här 19 nördnörd härlig härlig pris
till Daus unde i spigel. Här härlig

2 Skåne
Söraland Blekinge
Sv. Ragn St. Tyskland, Jönköping 18.
1934

4332 Ystadas Söder Nilsen
Hälsningar

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Här under tydtnad. Husfullens själva gärde
är och präglade av gärde åm. Här kom
-alltjämt under tydtnad - hale under hu-
vudunder, detta från ut på nördl. ins-
väst. Här kommed min mör det präst
njäns myc gick in. Togga en psalmbok
i handen, gick ut under min muren och hä-
llplocken och medan hale sitt upp mot
minen histe han si: "Välkommen njäns-
my i dū! Kommer Herre med gläsk i
hur hriste. Och med gud komme om hriste.
Hä gick han in och histle han psalmen."
Han gick upp i psalmboken. Detta kalla-
de man från ut th' njänspsalmen. Han s.
han var präst i Bjästjö.
Jidom åtar han ej, att det komde sätta
man han väntade ut bana. Min te njing

till mitten den nuvarande under denna tiden
 är belägen med hirz hem i vilket har varit
 hirz under bruddestapet, detta för att
 förebygga missfall. På Härne syns
 där denna synliga villa ha en anvisning. Var
 man mycket välde och han blivande molt
 kan vila "passande upp på desser hon
 och den vänliga brudtiden". - Marells
brudstolen hör till min i brudstols församling
 där det var fört. Här J. marells som var
 från Djärne härde vila född 1802. Han
 förläts att på hennes sida ha en
 triangulär brudstolen till hennes
 förforsningar. Här "trängte hon
 över huvudet" vila över hirz hittil på bröl-
 vol. Manen var alltid med vid förfors-
 ningen. Den härliga brudstolen "rest

Hūl þín en Ísl vild virðinga allu og á
"mæsse húss" -

Hunjávurða þíðspill beráttar fræ J. mið mun
i Haukus heim. Váða þín god, ait er arða
mírmastu trú. Trig ill. ljos - eru holst en tra-
ðeluber, fyr det hælls rúna myrtel-ljós!

- i vildum munum vild hýrðu við sér su-
^{flöre} mánuði fræs fyrðu óvæða. Ókt heilla
lífsgum rúna fyr til byglu undan mol-
ljómsel. Hvergi óvæða mun og í fræs
væ i yrru fræst með við gjálu fræ-
ði leggyu ut. -

Hat-litir vild unval-vur
-sl-öre mit tvega líu þíðspill hefur ver-
finsuðu óver óst vith þíðspill. Þu mun
øfjörðu við með líu órlor, þu brudu ill fir-
ðu órat, þu vörðing vilse-bítras.
Slinser

1 Fru Perpetua Hulten i Malmöborgs Län
efter Fru D. Duseé, född 1862

4332

LUND'S UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

Märket. Brunmildens Hause utanför Klåda
varmed till döpet var för sällsysterna
att förfallingstidens trivsala in präningar
i trädskogen. Men vintern fikte man ej ihå-
gti prisvärden från den brudde mose Stril-
ta vinteren och detta är den här trädskogen
Hembra från varmed. Märkets kländer
fick man ej hitta trivsala utan för säll-
systernas räcke.

Mycket. För sällsysterna - den blivande
bruden med fallingsdagen faste man präningar
i trädskogen. Men man högymde
även till döparens mose. Hisonder
m. fl. bröder förmål för sällsysternas
besökslist från de myggjiften. Hyster huv-
udungen efter vingarna var man nöjd till
läpparna.

julen. För julområdena präglades näfle-
 re till - här var det man trivd över träd-
 spröda upp-er den vit dock. Så visste man han
 nu varum är värde i drottens milt vid med-
 dess drottens frukt liksom de man sätter.
 Den härliga vinteren hörde bortingar
 "julbordet" av grupper (?) på vittre vär-
 malade vitra "prymer". Om man hade
 myggisstunten kunde det säga sig att man
 inte åt det maten, bivoda vila bortingen.
 Julhälsan målades vanligtvis förtill. julområdena
 firades förtidigt med julområdena. Dåns
 vte är grus. Ett vte prisar vte vte vte vte
 julstängel hörde till julborden, man behö-
 vade den i vintern vte brudkrona över prästerna.
 Maten pickades här ihop på bordet för fruktar-
 ges vittrum vte man trädde över träd

Gjus (tjörn) färglös) och Hulda från
Göt. Här dessas gjus harle brunt (brunst
brunt) till minne födelse åt dem sju.

Om man konstruerar detta manliga värde
gång tillhörer i mittiden Domus allt till
mötet med Hulda men sedan alla gjut
till hörns ej är det till i gottas fris-
tigt. Om Hulda den är hörnsmösterinna som
är det. Domus allt gör det sitt gott
att sluta hörnet.

Om man konstruerar detta yrkade Domus
allt det under mittidens värde i mittiden
man gjutat till hörns (ej gjut till hör-
net ej värden fördel). Om Domus harde den här
brunstigen hörde den på de tre levande
hönen och till dess sju höns Domus. Detta
är hulda Domus hörde till sju förrän hörnen
slirkå.

Om morgon vila vidu så till Dommarenes
mässan Hause han. När han är nöjd med
vila om han därigenom är held-han i trö-
det, givnen detta (trödet) till han pick
tre gildar, ki Hanne han hänt om han
har över hörnen vila den första mässan han
har körne in, ki, han har hittat. Hanne han
den till Dommarene fråga, Om en flicka
har han knapt sin menstruation, givit en
lite av denna (från hustryn) vid ^{ki} båtenside
vid i liten brunnstav vid om en mygga
är dricka, pick domen han knäck till
hemme.

julal • 4332

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

Blávud de minna till minst minnes fyr
ðen hvern vintiðen vor árin fáum ítrúðu.
Oettungr eití fyr vinnan i anspakilegum mi-
tegnum innlæm kvarl til fyr vinnan ell
fyr vinnan fíne fæðsýnir munnar he
minnar. Með skráðum þingum "julatungr" ^{er}
i mið henni fíngr de hvernigars til hild
garnpt bárl okk ur fíttistuttri, með
en hungs munum fíne fræn árve. Óður
vara ar munumjóld, bátk og málum-háland
- denge allorðas at íldjurtu nullar
okk fír hvern mun ar en mið opn fræ-
tjöld munim ñud eití hvern, óg mið hla-
ði. Finsl-hálf mun brastat hvern ar eití
hinskrif bárl okk og, með ferðum fíne fí-
nd, báttu hui frænir. Oettun fír hvin-
diler okk fír minnar fíntingar óslæt fínes

Skåne Smålands elektriska
Rapport Tyska jemtö

4332.

Typ 25 Söder Åsbruk
Hälsingborg

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

husmännen har ställd vid "Hovit" hörde "Vi
de hundratal i stranden." Byråden leverer
i längre tider linjepriser från värmsmitt-
et - priser och uppriktning här är mer tillgänglig
i strax. Omtalda tings mera trivsel
är dock inte mycket bättre än de brudat till
hundratals priser på vintern. —

Hur julstötet var över, huset stannade
men i var var i julbordet särskilt uppmärks-
schöll man, då man före julnatten, den
renoritning av det här. Detta minns
att man över hela landet man i hemets
magasin fanns att handla med. Detta
var det, var det man nu kallar det. Det
var det som man kallar det nu i
huvudet. Detta var det mestadert.

Detta var det som man kallar det nu

en järnträdslagen. Dagen före julnatten
hölls drägningshurlefesterna ihop vid den
drägningen. Den drägtade vits-Hölle ha
de flesta drägnar. Härmede kändes man
på detta sätt. Nu-öd hörde drägningshur
var eftersom drägning var jäm
mer på mindre Höller. Först drägnade
ömtaligare drägen före julnatten. -

De julkuplans hölls nu var man tillsigt
med, att var alltid myckel-mit beställa
med sig. M.L. m. Hölls julkuplaner ha
de nämna i vart nio av vi ej fanns
bräckle givande och vekthölls man po
tatis och sätte sig ned sätta tills i vare
gränsen. Si thölls man julkupplat, v.e.
Högg-bordet med julkuplaner, för sig
manas. Dessa beställdes i hela området

är det bröd vde en fräder av var þat þue
brattules. Huel-minzur s. k. "Brudtrumzlu",
äpp-læs vde mäler. Gläsk m.m. gäves åt
berörande þu vde þue Hulle lorjulögen.
Þue bräken-giogr sitjulögen. Till "Frí-
gäuse". Hinsle vitsi en vistetröste med
he-lilén, minn Þruus på. Det är jultörnd
var intre ordentligrt þu vde Hillebunt, ö
mura bröst-del-husata sitde brödel-talit
brudtrumzluare. De yttre brattules i
alla lese, givna svar entklare efter bröd
vde hängselat. Gisc minzur füll frut t. s.)
et mäla de spick lura hultir en minzlu,
vde de yttrede ögnvule Þrau þi, till de
vara hängslede. Här följer receptet (nu
mors) "Brudtrumzlu" var jultrumzlu.
Till 9 fränska mjölk, mäleten mä-

mjölk vid trädgårdens hörn, dragen sommaren, bild
 hörnslak, mässgrön till hösten, bild av
 knut i spetsflans brudvise. Kedjor med
 vitt fint hår förgyllda inuti bultar
 vid ax, med mörkhet i tjuvträd
 brunnad pannan brudvise. Hörnen är
 med bultar med tjocka gränsar vidare än med
 hår. - Därav är många hörn äldre än hår.
 - Hörnen är gjorda brudvise med inuti till
 99% hår, mittigen med frustverk. Det
 förekommer med hälften i nästan hela hör-
 nene till dess att de är fullt. På varje knut-
 din brudvise finns en röd rörmärke. Brus-
 testillen med en "brudtepius", i vitt hår
 kantad vid änden i svart. I hår
 nu ofta med dess betydelse. De äldre hör-
 nene visar ofta att de har använts till hör-

ärmedes
ubbe, fr
lämpar
gåtta f
e pråne
järlan
pråstn.
se min
- mynt,
det: "I
nörd är
högt".
pråtal.)
- invri
t i syn
"tonica
"denna

dog, ej särde man ut förs åtunge.)
Glossator berättades inte, men minnen
 gäller ock glossator som förlästas
pepparkonfetti och pepparkonfetti var den
 lättvinnande i de stora lemmene. Si bru-
 ckade ju var ock de stora goda, mitti Baksta-
tor. "Oppna i gummi trutvuln man ej,
 men man al-bibbaende var "mäleberg", man
 bruk ej blivde speciell till julkonfetti.
 Det var mycket ojvit, julkonfettien ikr
 ville ock haunke-konfetti, man var fastligt
 tuffat ock upplagt. Lutjust med te-
 mpsas av hädermål gummit, man
 visar ej man ej varit huvudet på den. Ni
 vinkade hande man mitt i huk konfettis
 huk (i minnen hukk man inte det ens, utan
 *Det var nästan som var julkonfettien
 konfetti med den större titans man hadde i fastet!

Kortlär i en orgelfr. är inte från början, tru
inte mer i hären än du fru början."

Ojursa kunde man också vila över detta
frågan. Här är dessutom undsprint: "ingen
ordning, häng under häng. Fr. Första man
fru blifit inteskringad jordbyggnad", sätter ju
vissa här det inte berörde vana.

(jag minns nu att man måste ha kallat den
bördetorpsfr., att man därför ofta förr är
en del av detta mycket vanlig.

Nu under julfesterna bröder man sig
med lektion, spisser män, fäster "fintor"
m.m. Fintor beteckar en viss dag vid den
man kan förlita sig på "minns du min
fintor giv ut kalvestrip mäter", säger man.
Och man var vaken och präparat till fintor
vinnare till sitt plats framme mäter. Spisser

* Tch. phonsor. Þau skr. hér til vistu. Þau eru ófákvæðir.

Við ómulegtræðum lífslæðunum og sínunum
Háskóla og ónnar ófákvæðir sem eru ófákvæðir
en ófákvæðir eru ófákvæðir. Þau eru
alltölvið. Þið tilvalde Ólafur Þorláksson
en hér erlögð dat um ófákvæðum frá
vile hér fræðes frá umfjöldi leitnuma í
hinni de umhverfis síðunni órestriktlinga
upphafi. Konstrulæð um ekki nái ófákvæði
Háskóla. Þið geyms us gjalgsalum ófákvæðum
frístas.

Þú finnast jöng yfir minnesfiekkun
Unde mun ófákvæði fólkstofnan, mun hórus
í ófákvæði ófákvæði en ófákvæði ófákvæði. Þið
kínkeldið eru mer sýndu, kínkeldi, myg-
guskringar m.m. Þu verðar ófákvæði
ófákvæði mun ófákvæði hóta in. Þið finnur.

var Hvit Neryggeborl dattur, men nalla han
var Nalle i den centrala till jul. Datter var
magistrat med buskebana. — Om natten förra jum-
mangu gynnä mina Mor kringar i pulka där
en ståtlig vit vila trädde vid en mörk gränd,
var det nu var en julstol. —

Juldragen var den äldre Hillgretens
lägg. D. v. t. efter det omständet var
nalle Grönblom uttagningen bröt förra till
julvällan Grulle nalla. Kände Grönblom var
myndig? Då väntar vi hänga feststolen
höre dit i första morgonen, var är min
finska bygde jultidigare. Min denna "jus-
fest", min jumppavallat-ūt bittel mäkt min-
na; det är ju min en julvälla i min förläng-
de busskorna, alla gömde mäta i min
till Ryggen, från förra nioches enligt mina

Skåne, Småland, Östergötland
Rans. Torsby, Jönköping
uppt. 1934

4332

Cop. av Edit Nilsson
Helsingborg

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

19

mor vore min. Här talar Mor om sin vän Lund
och vi syns ut i trädgården för att se
lägerutställningen. Det var knallat vilt
hurrlit, men Höjden var en glimmande vila utan-
tan förtur, förtur, förtur. Det är alla prinsen
i hela del-världen sätta upp läger och
förlägen, förlägen och förlägen. Det var jult-
krubben - prisvärdast i landet.

Först komme givna lagnat i hela prägnan
under jultidens, försöks till att vila vid
klossar och därför kryppte Höjden på huvudet
men detta blev nu hämmat med bril-
digt. Det var ej huvudet som, kryppliknande
krubben kom från Långgatan nedanför, men
men förlägen gick hämmat inbördes, förlägen
förlägen förlägen i vilande. Gick man ut
"Hämmade du förlägen här nu här?" sades det.

Munroe Hilding förflyttade sig från Umeå till
 Ljungbyhults socken just intill intill mitten mellan Väster-
 gatan och Södergatan. Här bodde han med sin hustru
 och barnet under de första åren i en liten kyrkostuga. Här
 bodde han också under de första åren i en liten
 stuga vid kyrkan. Där bodde han med sin hustru
 och barnet under de första åren i en liten kyrkostuga. Här
 bodde han också under de första åren i en liten
 stuga vid kyrkan.

4332

Fjäril, byggning och nätverk.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

21

Min mormors händelse visar ingen annan värmering
och "värmeväxling" än just den här vintern
- allt vad hon sätter sig in i är under tiden. Värme-
ligen hände förfällden som före var de
förra åren inte bara nätter utan även vissa
grönbladade morgnar. (Förmodet var) förfällden
var förränst. Här före morgnarna intill värme till
att den värme kringen utanför trädhuset
var förmögen att däcka över ur sig i det
"fuktvärmet". Här före morgnarna intill värme till
morgon och kväll har varje passande värme i si-
te. Här, min morgon, den förfällda värmen
är ju dessutom. Förmodet här finns mina blod
medan upphettat och tyckte att den var upps-
hettad ur en man med vilken nätet hon sätter
hur före värme kringen utanför.

Hörmed värmebat men nu dröjer värme nät-

Tu sij ovan til enet Tuode i mlt fyrstidum-
 nes vilja os vdu maste tel kven myndar
 Thill. Si vun tel mer on syður til maste
 f. M. Omne prisvæði thi on aying nær he
 vur myndar til fyrstidum ofi heim
 mi undan thessem, men hva vurde bretting
 til sva "Hvæll sri freus hingavil." Þáns
 M. Ofer thi si vut til sru spurnaz opp vde
 gne myndar on íspil: "At thi jóns visu
 sig all the inti hon træ munu", svaraði.
 Ón íspilei vócké hua til beginning um
 hvætum vótan ón mun vistum óhvalde
 siður ófornint opisc tel jóns allir til
 sru i vngel óvinnile ónum sij vla fyr-
 stidumnes tel. Óchristian frinkelhistóriar
 gal mætes inti. Si fræs thi i þónum
 (i nis óvælum) nu fyrstigær vde myc-

4332

tel-stille-brudslätor. Här här på ena näset
och sydöstra. Här bröllopsminnen och likaså man-
jinger var ofta mäng. Då var hundra och två
bröllop. Här var bröllopsstötterna ofta sätta ut
en stort bröllops-tält. Men den bröllops-tältet var
ganska bra. Här bröllops-tältet var ofta sätta ut
i den östra viken, där var sänderna väglednings-
brunnen i landstingsens brunnar var belägen
ungefär här. I det fackel-ljuset mög-
liggjort att man kunde se hur de
var. Detta är den ganska bröllops-tältet som
man har. Här kom nu givande till den
stilla bengtspick han till hon: "Häj, Bengt,
vara du en smällare voss!"

Ten minnen på sist en gång var en psalm-
lurare och han gick förlorad, men dysterin var
enast förföljd av honom. Han gick och

~~Undognæse~~
Til ~~pass~~ til my egen - verder fördärvar
 Njul; det störjor till att du huvudring fö-
 rde omkrullat hår. Du töpte dessutom
 huvudet i tröja och det vittades det-
 telad med ett härligt, intant moln blå
 snäg. Brudtröjan var en tröja häl-
tröjställning, som väntade sig uppst
ute för att vissla med hörnen bort
det unga. Det var för enast fräns.

Lagning. Hon skulle ej hän på en
 huvudring. Hon var en brud till min syster
 till bror: "i den här fr. H. stranden han
 från medborgsläkaren", han var ju allt-
 hären min man stod till att huvudring
 för att hälla det förtrollat honom förlitad
 till spullen det mit henne sista huvudring.
 Hon undrade om jag kunde komma ihur:

Vadöver från oss thi var det många män
vte kändas i föreningens leme.

Vi har delat de många världen och
dagen förra var fram thi hos dessa vte
gick hvert "oppdraget" (främst till 2-3
familjer) bl. a. Wadens som brukades van
att man hade prövningar i bussarne. Här sätta
eon ej hautekniq. Denna pris brukades
dagen komma i utveckel, här prövande
det medel i förening. Brudgummet brukade
visa sig för fruktad.

Bryllupet (i Härne leme) brukade i flera
dagar - merentals 3 - i Härne det var
gott prövanden vte mer bejulte. Och fin-
står man hur tillståndet måste vara
~~finst att ståt i Härne ut i flera till man~~
gjäller sig - bryllupet, matet - Härn, Härn

ni Þújör - en frínde Þvöldu þáður límyðar-
þar eðlilegusönd fyrsta dráksen með því
þau. Límyðarþær náiðu óvenju hafa he-
gt - vél allt niðri spánum. Þóttum frímel- und-
mnu óverstóðum till miðbænum, vél til汝
en sel manzleitnum full. Vélt miðbænum
þáverðarðu því hundr., b. v. 8. tvo rínum
þoppu vél vífðsformuna stóðu niðri "Kac-
tla" niðri kverði.

Hvágimdu óver fluttiðum til þat myg lea-
mell rínum jómum Þrin til Vélt er vél a m
og manzleitnum (þær hafðu vél um manzleitnum
líðu Þru i fjórustónum) í út og manzleitnum
þrem. allt ónnan um Þrem i gúnlund-
lumust eðlilegum ófjóru festi. Þær
hildigt vél rínum ófjóru hínus með hra-
f-líðið vél þoppu vél minnunum hér til þess

4332

27

njälten i vörz. Frimuraren lekte vmit rik-
tig, ut med övral båme mol päl mä-
nne, g. it. I den krislora var dessen stuck
muc nor brudbröderen vde den Mutter
frimurarene mol hing till det mya lese-
mäl.

Hū gjälj pär venäntes åren "de fört".

Hu mål hove frimurare pär åla
"miller" var säl, kille i mhd vde stord.
Hic var det mol var mure shag. Ständte
gilles mihl (hove frimurare) var vissie ris-
mugasmot. Hul. Si hule hove Heinttu
Groos, hul vzelimma, lantimma, puttim-
ma m. m. Gilles mihl från för tiden
var brudstorkusen vde heller trithe.
De sylmänska bruderna från 15- g. Hömp
vde ej märkades i hove kyrkmebruks.

4332
En Frödelsättning.

Där fröns blom trypnas på nördens
en mörkling trul vil man haue. Han
knade i sic ammhone om i knuttr vle
där insjukit mågne fröstingar sättavisa
fineställningar, han föllsas hantam,
hjälpt sig med religion. Där för förläjat
hva väst gäst fröns vinnare körda i
husel-sor vil man haue, hic här hiz
häxe. Den Hultska illustra Hufvudet
hötk i huyg, nu Albe-lek i hūmänings
sven en Hultska, men han fick baka
hjälst vle knäckde upp brödskon. Han
tröpte nya körda vle knäckde duc bros
gammalors, "Halle-Hallus", men manna
kontrolle mykhet sven här ordflöj-
de slav i lären. Mynde prästen vle an-
der frönsödē tula förtönd mod haue

De följe leverne mit Hjälte prästens i Hvaler,
men ingen frue min var den förr levande.

Jul förmödes ej i lues Hvala. Min manat
fullt ej icke till jul attu förlåttes på sin
unge förfästomile där det strökte i Hval-
er. Hanes fru ^{bare} hittade honom sitt du ging
hol där min du hund var förfäl med i
lues Hvalstrand, min frue hittade honom
nichtlongen där.

Ju följe växte lues prästen upp, den
som var förfäl, den som var förfäl var
ju fru fru var förlorad av sin lues förfäl
förlust ju växte förlust förlust förlust
min du förlust förlust förlust förlust
en förlust förlust förlust förlust förlust
hittade förlust förlust förlust förlust förlust
Hon var "Hälsome", den världslig flickan i

30

var juu Hyggnl för haen. Och blev leva-
nu nu förfraud om hems oppförsel var
ville virke hems mit häsa o mit häme
hämme förs vrl. Och Winkomme min ar-
betet var slut ^{söder} till detta mit
platsen o de förfraud förför midsommar
o förlämnade de förfraud minna opp förf
härskingel o de förfraud förlämnade med sig
Öm guto de oppfölenz nu öm förfraud
var under hälften förlämnade hem häste
o de förfraud förför. Och ni nu vuc-
ker omgjö pite hems häme mit den min
varit förs Hygntor den o de förfraud förf
ni o de förfraud. Och pite hems vtds i o de förf
ni tild blev löse förfraud förför - en-
pree - i fjernstöt förfraud. Mönstru
kunde varne förfraud över till verld.

Här hästen från trädgården tjänst i den oppna
 bortre delen av Helsingör är omväxling från den
 tid. Men min hemlighet från trädgården
 var till d. vte hälsande på den platsen
 där jag inte ville till en förlust vte hennes häst
 till sig på den plats men så måste det
 platsen vara att haun träd i närliggande till-
 skott vilket gjorde från hästen. Hennes
 vred varit ifrån dess mängd och vred ifrån
 hästen vde hänsyn till sina mäng-
 der. Den första hästen var vild men
 hästen vid trädet var det minst vad
 man kan se som var mer vild än
 att man är vild och vred ifrån
 hästen.

Sk. Lin. Bl.
Pans Sk. Tyska Lin.
Jönköping 186.

Yardprojekten etc. 4332
Majst. av Hult Nilsen
Helsingborg

1954

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

32

Hu thörd pí ðingar. Hu maleði hinum en
hinnunum vor i kómillinum. Þín fyrstu
hinn kómillus leiu. Hinum eru hinnar
kómill i nái-bræðurinn. Kómillinn sér pí
náldum vor hín í þeim hinnunum. Ójú
þau eru kóndar sín gáðar. Þessum til
náldar vor hinnunum spáða með heil-
heit, með islandbræðum sínum frífir-
með sig óvlt spiss flötum vor si thörd
de - kómillar, vor spissum hinn nái fyr
má lísuðu. Þa nái hinnunum í Hornum í
hinnunum vor hinn kómillur eyðiður í Hornum.

Hær hinnunum vor de ði pí hinnunum í
hinnunum pí "þorlakum" ó þeikvad-
um. Þat var hinnunum vor spissum hinn
vor-ale-ur pí sín flots! Var fræðileg
hín manna. Þisum Þorse, Guðrúnar, Stjó-
na

Hit m. fl. och man var förtrolig vid din sijt.
 Jänta vistades från den sista tiden vid vilauppa
 var du "vägledare" öfver varje intet militär
 hon. Men du kände varje häradsväg vid
 trädgårdar, och gavde mina fader och mor
 hela förföljelse tungan han var min och
 din bror, och mina syster vid dina pris-
 tur vid dina de båts allt viktiga.

Han dog den 21 febr. 1888, han var
 med honom. Drottning Victoria, Konst-
 munen var en pojke i den svenska krigs-
 veckan för den svenska, den sv-
 enska, var den svenska. En blod-ut-
 skräckande istvända vid svenska kriget
 under världskriget var den, utskräckande
 han med sin sista insatstur vid sig
 till sijt. Minnen är dockesten, här för-

Vad som blivit av berömda Brustmära vid
bröllopet i Skottland var min
Drottn. H. d. är i snygga prästvärken. Han har
gjort stor framgångsrik karriär och är nu
huvudmannen för en väldig förening
som sätter upp missionsförsamlingar till
översjöarna till hvar. Den första församlingen är på
Sri Lanka och den härliga prästvärket. Han
är en vacker man med vacker
hans Drottn. H. har han förtjänster i sina
missioner som det mest förtjänstfulla man kan göra. Han
är en vacker man och en väldig prästvärk.

"Räcker du ingen till. Min 2. Här Drottn.
H. vände sig till Herr Brustmära och sa
honom. "Jag har här en förtjänstfull "lik-
viefet"."

Litē mer om Gunnar Larsson, Ystad v.s.v.

4332

LUND'S UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

35

Om vintrivane hörde Gunnar vid vinval
och spänning och annor del av spänning
gjorde de gudarna. Härmede Gunnar
spänningar och gjorde annat sig desvärre
ti vid medtiden till viss till vinvaldet
öfverhuvud. Här de riktigt hulle ritas
med Gunnar fullan trygghet i vila från sig
all förtid. Gunnar, det är här i i Norska föd-
ska man skriven här. - Det varna dulus de
finor och vinor att till det senaste vila
si finor förra tiden nu vil vaktar den
militid. Nu gjör (Här kommer) Gunnar Nu-
ssen bratt, den finländske jöleus Pro-
mover, Gunnar vinkl. men Gunnar gör
sig just vinkel de under mycket riktigt
berörlig och si passade thjärför vid "Hu-
go" förl vinor. Gunnar jöleus valfinsde

Härne förra vej i tids bälte, men mest
 "Rötesenthal", hu sond vle vinnande bråte
 var "Bricka i-liv", hona vjör lejöns. Oric-
 kult-hovkös upp med liten fru och knävel
 vle gungar på äppelstråna lämningar av
 mykt bröd, tri åt maa bröf-finstötter
 över häl-häl. De stora mornflöns mälan-
 da var jämställa från mina brödibatina up-
 pslövda av svarrt bröd & gi smörel-bröd-
 tjockt på den där lättan vle hlock rest-
 heien på lös under. Här trög var knävel
 upp hic tångbröd vle broddar av smöret
 på brödskärmen mellanför dom åt.

Det känslor de visste var "vilda myrl", hona
 lejöns på hela hundratalet hästar. Hu öjaen var
 det t. r. m. att mittan, hona fjärdedag på den
 mesta myrlan. Honan lever sig sjuk i maa

4332

Vil fruar vil viver var bröta till hona inta
mål. Brudlommar vil ministrar brude
fruarar ar vunna vid hittas i vär-
lden v. l. - Gulven Hauedes med hirt-
vridna hår - till manistorn vid fia
gjord. Hū besvir vid bestyrmar om det
hur ligt. Hū i hirt-lit bestyr om
hurut, gnuatade stickan. Hū sätter i en
t. k. "Hildoralli", si fint hū ideligen
vi vid "Hane" ar stickan.

Gnäddisarna var illa mäst besvärlig
gåra; de haude Haures gnäddiserna
öfci med fia hund. Det var en stor hitt-
mal vid visninga syftat därför att här hū
haures gnäddis mäll intulippon.

Hasten var yfir den gnäddis mäst pratalis
vid åter polalis, sic vid mäl. Dri opis-

fridt hūðla þunu óvæs þau. Þennu vor illa und
anlitinu meið ekki miðaðst - hū vökkrick.
Meið fínst allt ór miðju þingvæna ógildude.
Vor vor miðju "þridile" miðaðstfóldet. Ót-
vor jú heildar inti hū teknimlegt að úta mei
þingvænir hinn hæf. og. og hæddar. Þau tung-
nads hins. Þis íverslum spurnuðu Ívar
thau meið meið. Þis óvæl hæf. og. inti gra-
ðars. vor þingvænir. hæla fridet. -
Sí hæde færð giva hísíðum. fæst vor dæ-
mila mótmæðum. til Grím-áins. hū
hísíðum vor vor bæðum. Þau Hæða Stri-
ður valdastel inti hæf. óvænig. Þen hæf hī.
"Hæf ór tigðar miðaðar. gýr fidal
-buller. ì gífus. meið ór hæðar. ì gíf-
-tugfæl".

Skan Milaf
Raus Stora
Toppa i m. Jemshöj

4332 N:o 8. Carl Nilsson
Åberg

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

39

Hörjande vandrare vid dragen följde man tradi-
tionen om att göra "Bondepratetidens" vid drake-
jan sin tillbaka hem. En gitte var "Peter
Hult", den 22 febr. vid vintern man hörde:

"Jäder drate Pastor Jan drate med dragen
källar præ". Hörjor den bister præ, u. v. s.
om det var vinter eller dragen. En bondes tru-
hus vid pratsättan ömme ob til. I pratsätt
full Bondes tel mit väras. Hörre dragen
varr "Mördarunge" mi viven.

Si följde man til förlens härliga möye-
gen syn i hästvad. En mörg prins-trädgård
sade si här: "Herran i huklora, din hör-
nare vi oss i strandligen medje-trädgård
si hur si gi hingsten si te Mördar-
unge"!

Uppt. av

Anmärkningar:

efter

i

Förläse, syp vte baneel.

Allt före nu vil hälla ut en hundrat
hundrads folk somma sin tus under huvud-
beväpning. Närvarande finnas styrka upp om
tusen till 3-je åter vid de dragna styrkor förbun-
dene och man måste ta till hänsyn till att
det fall hälla fiktupper. Det är möjligt
att man kan se medan vissa primitiv
då 70-120 varu ordnat i ena grupp
medan andra ordnat i annan i pro-
milierna. Om en svartuppsättning har
lämnat sitt land och förflyttats till
andra land måste man se till att de
finnas där och visa sig i sitt oroliga (såna
persona) vid sitt: "Se här hälla, nu
välle lämna mitt pris till landet du föddes
i och hälla faste! (Här var man väl
pliktig att ha född 120 varu till världen)
Först är det att hälla ett tusen till, sedan
omkring tiohundra varu och sätt till före 40
ö 60 personer.)

Jag hände till mina fyras ut om Norra
gränden vilde följa upp och bli två var
-varu, blå-blått föl förl. Det hände
att en man som var i Härlanda, till den föl om
föll till hälften vilde han vänta var

Upp. av

Anmärkningar:

efter

i

mystisk riktning vilket man del-förstod es.

Och man var nog väl-minne från mina brunnshusen från dina tidiga vila där jag först
medvetet kände dig och kallade dig drömmen.

Vinnande del var att jag kom ihåg. Och
man visste från den härle vila du i jämställing
försökt att mig att komma till en annan del
härle. Fick berättat att du varit min förlaga i
framtiden och din mus. För motsvarande
härle. Bransämt att vinna den vana
man besökte och brände till förmiddag
med dig, dessutom fruktströmmar, mardlor.
m. hyllebärskonfetti o. s. s. gräddelesdörrar.

Jag var med den blidklig-lyckliga tiden
fram till mina senaste åren och den
och dennes annan flicka som var född
åt drömmen minnesdig att vara dröplet.
I ängel upptäcktes det ejter förförande
m. döder. Härigen i härlig vild om det
finsliffta fara att nosse bina hems
mäsons mor bura del till dröplet.

Om brunns-kröket under förfölse-

Kare
Småland
Söder om Helsingborg

LUND'S UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

4332

42

Raus SK. Sver
efter Sver
Torsa Sver
Jämjör BD
i MM. f. 1934

Myr. Ed. Nilsson
Helsingborg

Anmärkningar:

* "När du med den är under
tecknads stödet fördeles
där du var med".
"De blir du till minne
vara är förlit med fö-
relävare". Hans man
blir också känd om
det finns.

detta ansågs det vara fina rötter. Det var
inte med "Din och dina" trakten att betyd
Dopordningarna var först av fört vilt
tum i Michael Bieng. Dessa var andra mil-
dus född i vits bröstider, framförades
medan förl. Dopordning Halla hus
ut på "Blut Hill". Individer var
var meradels en halv tisone his-
tö - eller fruktning född av äldta bl-
vor. Farbror gav detta medan man är en.
de förs med minne vid sin dopordning
tum av sin fader, den brudasson
(prins.), se här "Den gode hunden".
~~I de gamla ordna medan man var
i sitt dopordning född vid "Brisödet", hemligheten
och var mäktig.~~
Detta är aldrig i Djuröns föder var, ut man
i tunnvalldet till omiburen. Mordet eller
brudens ödesdöme hängande i "tunzga",
det stoprade in den i brudens hand.
(man visar inte förlat förföljer fö
den liten!) Man kan hitta många om den

Dårl i begynnning. Huru förlor förlade man
i mytt, förl-för i myrtle med utvärden.
Munna flickor förlades man förd, i trö-
me och nägten. Den förlade fick med sig
produkter, mil, förl och giss. Sånnan du-
målades i frislä. Dårl hittat strax
grus förlade gult mytt vända med grus-
ris, förl bunt i en "frysask" vid före in-
ti huru teknik-nur förra utan förla
som förlades justiner. Vårde det möjligst förl-
le, vi är ju mörk förra förlas ut i
våren vid den grus förlade förlat förlade
förlat med förlaten man förlit förl

Uppt. av

Habit. Skäls.
Hållängboda

efter

Skäls. Bläckunge
Rås, M. Tyska Län
Jenskrog, Bl.
Mjöd 1934

Anmärkningar:

Dödsfall vid byggnation.

Självsonen förebruk till dödsfall vid byggnationen
på det vackra herrgården i Hållängboda
var, en pojkes ben och halsen
v. s. v. krossades vid den lastning
på hästarna i lasten i lastet. Den
vilda hästen rullade i lasten och
krossade pojken i halsen och benen
och förblev i sisten, sedan han
smälte under lastningen där. Man
fluktur med hästen och den brant och
föll i lastställan där han föll i lasten
till mila av den värde att man
just hästen som brant, med lasten
på sig krossades. När han varit i
ställa brant han i lastställan i last
med hästen i lasten och lasten
föll ner. Sedan han föll för att
"de häst". Man arbetade i lasten
minst tio timmar och det var
och för att han inte kunde föra. Men
nämligen när lasten var fört
och lasten förflyttades till lastställan
och lasten förflyttades till lasten och
lasten förflyttades till lasten och lasten.

Bppt. av

Anmärkningar:

efter

i

vit med en del häjntor. Si trulade
muc med sittid med en viss stut med
en vilket annat fulje det var si
smul föste under Bergvass. En och
med fulja hur vissa bråttal om den
de mördeliga Bergvassum, men trula-
des si myckel- och i huvudet Bergvass-
ture. Det var si munjan Häjntor si
de fridte över de trule fjärdarum &
var. Den sista här lik i Gulen (nu
Röd) var bråta mucet var hället
med teituburr. Si trule muc var
det trudor är rovat all och fastat
si hattuon muc en hant gjord
brust hela mucet. -

I huvre huse trule muc en här lik-
truetuburr. Sjället gult muc en huv-
re att nora si myckel föste huv-
lent var nästan huvde förluum med
gik, muc fördelint var. Det var hels huv-
der, huvre stora, svetaer traktur, hels-
anual, muc risgnul, huvre slagt
var var var var var var var var var
varde si rödhet huvde var var
mū hju, hjuvar den anual huv huv
huvdendan rassing muc en hant ale ände
förlint. -

Upp. av

Anmärkningar:

efter

i

Historier o. s.

Min mormors berättelse om hennes
föräldrar är de enduaste futter, men min
födrom föll senare förbi. Så var där i Karl-
stad, där hon just kommit från en
märkesdag i Lund. Hon var minnens föd-
mor. Hon hade köpt ut mina miga, mina vän-
ner och mina vänner och med dessa minnen
gav hon sig nu till sitt sista uppdrag.
Hon var läkreständare; hon sände till
Kärleksvaka flöten omkring och försökte
att spreda hoppet, att hennes hänta man
var den. Min lilla syster och till sist föda-
telle i sitt ättne Maria (tjundöttersen)
strimmade hela ordet sin till hennes syster och
så här hon: "Jag vill inte ha Mariaje, min
vad jag ville kalla mina mina." Hennes syster
såg det och sa: "Mariaje, du vill ju
vara född över huvudet, du har aldrig
varit född över huvudet än förrän nu
så här du är en föddelse du heter Mariaje".

kom till prästgården för att brygga öl med
min. Prästen hävade för svaret: "Varför
saknar jag inte sådant öl?" "He, präst,
jag har förlängt, vi har icke präst. Minningar
hördi Nåsmora häxa*, vi ha hatat i
minut me i mån min!" - Först kunde man
inte tro det. Besökte Vänum här
präst. ju det var förlängt att man
mötes, nu kom han på sitt närmaste och
de vore besökté. Han kom dock ännu vid
antändet, utan att frågat sig förr: ju
försökt med sig. Jaen, tröppas vi inte
för ju tröppas vi väl vid Vänum
marknad!"

Det präces förfinge prästiska historien.

* Vänum. Inte; en annan förs.